

Phẩm 5: ĐỨC PHẬT BÁT-NÊ-HOÀN

Lúc bấy giờ Hiền giả Xá-lợi-phất suy nghĩ: “Đức Phật đã nói về đức hạnh của Phật A-súc thuở xưa khi còn hành đạo Bồ-tát. Đức Phật cũng đã nói về sự an lạc toàn thiện của cõi Phật, cũng như nói về sở học và sự thành tựu hạnh nguyện của các đệ tử Thanh văn, Bồ-tát. Mong Đấng Thiên Trung Thiên nói về Đức Phật A-Bệ lúc đại Bát-nê-hoàn có cảm ứng thế nào?”

Ngay lúc ấy Đức Phật biết tâm niệm của Hiền giả Xá-lợi-phất, liền nói:

–Này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc đại Bát-niết-bàn, ngày ấy tất cả các nước trong tam thiên đại thiên thế giới đều biến hóa, hóa hiện ra người thuyết pháp. Họ có thể thuyết những gì mà trước đây Đức Phật đã thuyết. Khi ấy nhân dân thực hành đạo A-la-hán, không còn tái sinh, khiến cho trụ nơi đạo A-la-hán.

Lúc Đức Phật A-súc Bát-nê-hoàn có Đại Bồ-tát tên là Chúng Hương Thủ. Đức Phật A-súc thọ ký cho Bồ-tát Chúng Hương Thủ thanh Phật hiệu là Kim Sắc Liên Hoa Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Cõi Phật Kim Sắc Liên Hoa có sự an lạc toàn thiện, cùng với sự an ổn chắc thật vô cùng tốt đẹp như cõi nước của Đức Phật A-súc. Đức Phật Kim Sắc Liên Hoa có chúng đệ tử cũng như đệ tử của Đức Phật A-súc.

Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, khắp tam thiên đại thiên thế giới chấn động lớn, âm thanh vang đến cõi trời A-tam-hóa-la, đến tận cõi trời A-ca-ni-tra còn nghe tiếng. Lúc Đức Phật A-súc Bát-nê-hoàn có những điềm lành như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Các cây thuốc tốt ở cõi Phật A-súc đều cong lại và hương đến chỗ Đức Phật Bát-nê-hoàn đánh lễ. Khi Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, chư Thiên và nhân dân đem tất cả các thứ hoa hương đến cúng dường và rải lên Đức Phật. Cúng dường xong, các hoa hương và vật báu khác của chư Thiên, nhân dân tụ lại trên hư không cao bốn mươi dặm, làm thành lọng hoa tròn.

Khi Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, nơi tam thiên đại thiên thế giới ấy, chư Thiên, Long, Quỷ thần, Kiền-đà-la, A-tu-la, Ca-lưu-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

la, Chân-đà-la, Ma-hư-lặc đều hướng về Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn. Chư Thiên, nhân dân đó nhờ oai thần của Phật đều trông thấy lúc Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, các Thiên và nhân dân suốt ngày đêm âu sầu than thở:

–Vì sao Đức Phật A-súc Bát-nê-hoàn mau chóng vậy? Làm cho chúng con và nhân dân mất đi niềm vui, không có được niềm vui như ý.

Lòng họ ưu sầu mà nói:

–Đức Phật A-súc Bát-nê-hoàn quá nhanh chóng. Nhân dân mất đi sự an ổn, thiên hạ mất đi đôi mắt sáng.

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Lúc đó nếu Đại Bồ-tát ở nơi thế giới này hoặc thế giới khác mạng chung, sinh vào cõi của Đức Phật A-súc, vừa mới sinh ra, vị ấy đã được thọ ký. Vị Bồ-tát đó đi từ nơi này đến nơi khác cùng mọi người du hành, hoặc có vô số trăm ngàn người du hành. Các vị Bồ-tát đó sẽ thấy vô số trăm ngàn Đức Như Lai, sẽ thấy vô số Đức Phật, sẽ gặp vô số Bạc Nhất Thiết Chủng Trí. Nếu có Đại Bồ-tát ở ngay thế giới này hoặc thế giới khác mạng chung, sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Khi vừa mới sinh ra, vị đó cũng cùng với mọi người đi du hành. Nhờ oai thần Phật đạt đến Nhất thiết chủng trí, cho nên gọi là trí A-duy-việt. Vị Đại Bồ-tát nghe kinh pháp và đức hiệu của cõi Phật A-súc này đều lia được lưới ma vây bủa.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc Như Lai đại Bát-nê-hoàn cho đến ở nơi hành pháp, các Đại Bồ-tát sinh ở cõi Phật A-súc cũng sẽ cùng với chúng sinh du hành, tìm cầu hạnh nguyện thọ xưa của Phật A-súc, sau đó sẽ sinh vào cõi Phật A-súc. Đại Bồ-tát sẽ tụng trì tám trăm pháp môn, sau đó tụng trì các pháp, liền lên cõi Phật A-súc vi diệu. Các Đại Bồ-tát tu tập đạt được tám trăm pháp môn, liền nhớ nghĩ: “Ta sẽ sinh ở cõi Phật A-súc cũng sẽ trì tụng tám trăm pháp môn, sau đó đều tiếp tục tụng trì các pháp bằng những câu thượng diệu, lãnh thọ pháp kinh chân chánh. Đại Bồ-tát hiện đang ở chỗ của Đức Phật A-súc khi sắp Bát-nê-hoàn thuyết pháp bình đẳng không sai khác. Cõi Phật bình đẳng, Như Lai đã thị hiện từ trí A-duy-việt đạt đến đạo Giác ngộ tối thượng, Vô thượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chánh chân.

Này Xá-lợi-phất! Trong thân Phật A-súc tự tuôn ra lửa, lửa ấy trở lại thiêu thân thành sắc vàng và nát như hạt cải, thân thể không còn trở lại nữa. Sau đó tự nhiên phục hồi lại. Ví như loại cây tên Đê-di-la, nếu cây ấy bị chặt nhỏ như sợi tóc, không còn nguyên vẹn, sau đó tự nhiên sinh ra.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, thân vụn nát, không thể lấy lại nữa, sau đó tự nhiên sinh lại.

Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc Như Lai đại Bát-nê-hoàn, chỗ mà sắc thân của Phật ngồi vẫn thấy tự nhiên như cũ. Ví như có ngọn núi vỡ vụn, không thấy lại ngọn núi ấy, nhưng mà chỗ đó vẫn còn tự nhiên.

Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc Bát-nê-hoàn, xác thân ấy tự vỡ vụn, không thấy lại nữa, sau đó tự nhiên như cũ. Lúc đó tất cả nhân dân khắp tam thiên đại thiên thế giới đều đến cúng dường thân ấy và dùng bảy báu làm tháp. Cả tam thiên đại thiên thế giới đều dùng bảy báu làm tháp và dùng hoa sen bằng vàng để trang nghiêm.

Xá-lợi-phất! Các Đại Bồ-tát ở cõi Phật A-súc sẽ đến đảnh lễ, có điềm lành ứng hiện mới như vậy. Lúc ấy các châu báu ở cõi đó tự nhiên ra nước mắt. Các vị Bồ-tát nào vãng sinh vào cõi Phật A-súc, khi vừa mới sinh sẽ thấy Đức Phật, tâm ý không rối loạn. Lúc lâm chung sẽ có tất cả trời, người đến cúng dường sắc thân ấy. Chư Thiên và nhân dân nguyện phát tâm cúng dường sắc thân ấy. Đại Bồ-tát đó tự dùng công đức đã tích lũy, chuyển vận nhanh ở trong hư không mà không ai biết nơi nào.

Ví như, này Xá-lợi-phất! Đem cỏ cây đặt trong lửa xông khói bay đi, khói ấy bay lên hư không, ở trong hư không ấy bay đi, cũng ở trong hư không ấy mà biến mất, không ai biết nó bay đến phương nào. Pháp thân của chư Đại Bồ-tát nơi cõi Phật A-súc cũng như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát ở cõi Phật A-súc khi sắp hết thọ mạng sẽ thấy các Đại Bồ-tát ở các thế giới khác ngồi dưới gốc cây Bồ-đề. Đó là điềm lành của các Đại Bồ-tát khi lâm chung. Lại thấy các Đại Bồ-tát khác vào thai mẹ. Lại thấy các Đại Bồ-tát khác từ bên hông phải của bà mẹ sinh ra liền đi bảy bước, có các thế nữ tại đó cùng nhau vui mừng. Lại thấy các Đại Bồ-tát khác xuất gia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

học đạo. Lại thấy các Bồ-tát khác ngồi dưới cội Bồ-đề hàng phục ma quân, đăc thành Nhất thiết chủng trí. Lại thấy nơi thế giới phương khác chư Phật, Thiên Trung Thiên đang chuyển pháp luân.

Này Xá-lợi-phất! Khi Bồ-tát cỡi Phật A-súc lâm chung nên tự nhiên mới có điềm lành này.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc đại Bát-nê-hoàn, các pháp mà Đức Phật thuyết pháp sẽ trụ đến vô số trăm ngàn kiếp?

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Pháp mà Đức Phật đó đã thuyết trụ đến trăm ngàn kiếp, được tính như thế nào?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Lấy hai mươi tiểu kiếp làm một kiếp. Đó là tính số lần Đức Phật thuyết pháp trụ trong trăm ngàn kiếp.

Xá-lợi-phất! Khi pháp ấy chấm dứt, tất cả tam thiên đại thiên thế giới sẽ chiếu ánh sáng lớn. Trái đất lúc ấy chấn động mạnh. Pháp ấy không bị các ma và thiên ma ngăn che và hoại diệt, cũng không bị hoại diệt bởi đệ tử của Đấng Thiên Trung Thiên. Mà do vì các Tỳ-kheo ít thích tịch tĩnh và thường đi lại. Đã ít thích tịch tĩnh và thường đi lại mà còn không nghe giáo pháp nhiều. Đã không nghe giáo pháp, cũng không thường thọ trì và không tinh tấn nhiều. Pháp sư Tỳ-kheo đối với giáo pháp cũng tiêu cực, ít muốn thuyết giảng. Vì vậy cho nên giáo pháp dần dần tiêu diệt, mất dần không còn hiện hữu nữa.

Khi ấy Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Các Đại Bồ-tát tu đức hạnh nào để được sinh vào cội của Đức Phật A-súc?

–Này Xá-lợi-phất! Vị Đại Bồ-tát đó phải học hạnh của Đức Phật A-súc thuở xưa, khi còn cầu đạo Bồ-tát. Vị Bồ-tát đó phải phát nguyện như thế, mong được sinh vào cội của Đức Phật A-súc. Nhờ hạnh nguyện đó mà Đại Bồ-tát được sinh vào cội nước của Đức Phật A-súc.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Vị Bồ-tát thực hành Bồ thí đạt đến vô cực, tích lũy cội đức, hành trì đạo Vô thượng chánh chân, thì được ở bên Đức Phật A-súc. Vị Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Bồ-tát tu tập Trì giới đạt đến Ba-la-mật, hành trì đạo Vô thượng chánh chân, được ở bên Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát thực hành Nhẫn nhục đạt đến Ba-la-mật, hành trì đạo Vô thượng chánh chân, được ở bên Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát thực hành Hạnh Tinh tấn đạt đến Ba-la-mật hành trì đạo Vô thượng chánh chân, thì được ở bên Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát thực hành Hạnh Nhất tâm đạt đến Ba-la-mật, hành trì đạo Vô thượng chánh chân, được ở bên Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Đại Bồ-tát thực hành Hạnh Trí tuệ đạt đến Ba-la-mật, hành trì đạo Vô thượng chánh chân, được ở bên Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ánh sáng của Phật A-súc chiếu rọi khắp thế giới. Vị Đại Bồ-tát nghĩ: “Ta phải nguyện được trông thấy ánh sáng ấy. Sau khi thấy rồi khiến cho ta thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân. Ánh sáng ấy sẽ trở lại chiếu rọi vào cõi Phật kia.” Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Phật A-súc. Ta sẽ thấy cõi Phật A-súc và vô số không thể tính kể các vị đệ tử. Thấy như vậy rồi ta cũng thực hành những hạnh nguyện như thế. Làm cho ta khi thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân cũng có vô số chúng đệ tử.” Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi của Phật A-súc. “Cõi Phật A-súc có vô số trăm, ngàn, vạn, ức Bồ-tát, ta sẽ gặp chư tôn Bồ-tát để quán hạnh tịch tĩnh. Ta sẽ học theo như thế, sẽ ở khắp nơi hiểu biết rõ những hạnh tu này. Ta phải cùng những người đồng học như nhau không khác, phải cùng bình đẳng như nhau, đều cùng ở một nơi. Muốn đầy đủ đại Từ, đại Bi làm Phật nên theo nghĩa Sa-môn, chứ không theo nghĩa Bích-chi-phật, không có hạnh của Thanh văn, không có ý của Thanh văn, không có ý của Duyên giác.” Vị ấy phải an trụ vững

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chắc nơi hư không, không có ác đạo, đồng danh xưng đối với chư Phật, đồng danh xưng với Nhất thiết chủng trí, đồng danh xưng đối với các pháp, đồng danh xưng đối với chúng Tăng. Vì vậy, nên thường nghĩ đến các danh xưng như nhau, như các Bồ-tát Ma-ha-tát.

Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ cần nghe tên đều được sinh vào cõi Phật A-súc, hưởng chi hợp lại tất cả căn lành của các pháp Ba-la-mật, hành trì hạnh nguyện cõi Phật A-súc. Đã tích tập các cội lành liền thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân, hưởng chi hợp lại tất cả căn lành của các pháp Ba-la-mật, liền được sinh vào cõi Phật A-súc. Đại Bồ-tát do thực hành hạnh nguyện như thế nên được sinh vào cõi Phật A-súc.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát muốn sinh vào cõi Phật A-súc phải niệm hằng hà sa số chư Phật, Thiên Trung Thiên ở phương Đông và nhân duyên của các phẩm Thiện pháp, pháp mà chư Phật, Thiên Trung Thiên đã thuyết, niệm pháp ấy không có gì có thể sánh được. Vị ấy nghĩ: “Để thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân, con sẽ thuyết pháp như thế, như chư Phật, Thiên Trung Thiên. Niệm các nhân duyên chúng đệ tử của các vị ấy, đến bao giờ con được thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân, con cũng sẽ có vô số bất khả thuyết các hàng đệ tử như thế.”

Xá-lợi-phất! Thiện nam và thiện nữ phải nhớ nghĩ về ba việc, nên hiểu rõ và nghĩ đến ba việc lớn này. Nếu người thiện nam, thiện nữ thường nhớ nghĩ về ba việc lớn này, hội họp với cội đức vì tất cả chúng sinh phát nguyện hành trì, tác thành đạo Vô thượng chánh chân. Vì tất cả chúng sinh cho nên nguyện ba việc. Người thiện nam, thiện nữ là Đại Bồ-tát phát nguyện đạo Vô thượng chánh chân, không có hạn lượng với tất cả chúng sinh. Nếu có người nào muốn lấy đồ vật làm giới hạn hư không, người ấy đến nói rằng: “Người thiện nam đem thiện căn cùng chia cho ta.”

Này Xá-lợi-phất! Nếu căn lành ấy có hình sắc thì tất cả chúng sinh có thể dùng đồ vật chứa đầy khắp cả hư không. Nhưng không thể dùng đồ vật để chứa hết căn lành.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Muốn đem căn lành này đối với đạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô thượng chánh chân thì cũng không thể dùng đồ vật đựng cho hết được. Như thế có nghĩa căn lành là Nhất thiết chủng trí. Nếu có người nghĩ đến căn lành về ba việc liền chuyển thành Tam bảo. Nếu có Đại Bồ-tát nghĩ nhớ, phát nguyện căn lành ba việc thì đều thấy thiện pháp. Bồ-tát thực hành ba việc căn bản thiện sẽ hàng phục các ma và quyến thuộc của chúng. Ý muốn sinh về cõi Phật A-súc, tức thời sinh vào cõi Phật đó. Phương Nam, phương Tây, phương Bắc, phương Trên, phương Dưới cũng vậy, bốn góc cũng như vậy. Nếu có Đại Bồ-tát nhớ nghĩ ba căn lành đã tích lũy và đem căn lành ấy khuyên giúp, sau đó nguyện xin hưởng về cõi Phật A-súc, người đó liền được sinh vào cõi Phật A-súc.

Này Xá-lợi-phất! Bao nhiêu trăm ngàn vạn cõi Phật đều có bao nhiêu sự an ổn toàn thiện của cõi Phật ấy như thế. Sự an ổn toàn thiện của các cõi Phật nhiều như vậy thì cõi Phật A-súc cũng như vậy. “Ta đã thấy sự an ổn toàn thiện của cõi Phật ấy. Thấy như thế nên ta cũng phải giữ gìn. Như vậy sánh với sự an ổn toàn thiện của cõi Phật, ta phải khuyên giúp trăm, ngàn, vạn, vô số vị Bồ-tát đều thực hiện như vậy. Làm cho họ hoan hỷ, phấn chấn lên như Đức Phật A-súc.” Đại Bồ-tát nhờ thực hành như thế nên được sinh vào cõi Phật A-súc. Nếu có vị Bồ-tát một lòng phát tâm hướng về Đức Phật A-súc, hoặc giả sử người đó không thực hành như thế là khi đối. Người phát tâm chuyên nhất liền được sinh vào cõi Phật A-súc. Thí như trong thành không có chợ, không có vườn, hồ, ao và vạn vật, cũng không có người qua lại.

Thế nào, Xá-lợi-phất! Thành ấy có vị vua hùng mạnh ở trong đó chăng? Thành này rất ít đức, như thế có vui sướng chăng? Vị vua hùng mạnh sẽ ở trong thành lớn, thành này có thiện đức và vạn vật. Như thế thành này là cao tốt.

Này Xá-lợi-phất! Lúc ấy so sánh sự an ổn toàn thiện của cõi Phật ta trong tam thiên đại thiên thế giới, thì cõi Phật ta là thấp chứ chẳng phải là tốt đẹp nhất đâu. Đó là nghe những sự tốt đẹp nhất đã có trong cõi Phật ta.

Xá-lợi-phất! Nếu Bồ-tát muốn trang nghiêm thanh tịnh toàn thiện cõi Phật đó, muốn giữ gìn cõi Phật ấy thì phải như vậy mà trang nghiêm thanh tịnh, như thuở xưa khi Phật A-súc còn hành đạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát, đã giữ gìn sự thanh tịnh tốt đẹp, toàn thiện cõi Phật.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Đó là sự thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân khiến mọi người tu theo đạo Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, Tư-na-hàm, đạo A-la-hán và giáo hóa họ đi theo đạo Bích-chi-phật. Những gì ta đã truyền trao cho các đệ tử và các đệ tử khác cùng hội họp lại sẽ khiến cho họ cùng ở bên cạnh. Chúng đệ tử cõi Phật A-súc gấp trăm, ngàn, vạn, ức, vô số không thể so sánh được. Tuy nhiên, về hạnh giải thoát thì không khác. Các đệ tử của ta và các đệ tử của Phật Di-lặc, cùng đệ tử các cõi Phật khác hội lại, để họ ở bên cạnh hàng đệ tử của cõi Phật A-súc. Số ấy cũng gấp trăm, ngàn, vạn, ức, không thể sánh bằng. Vì sao? Vì mỗi khi Đức Phật A-súc thuyết pháp, số người đắc đạo không thể tính kể.

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Dem sắp đặt đệ tử của ta và đệ tử của Phật Di-lặc trong một hiền kiếp cùng các đệ tử của chư Phật, Thiên Trung Thiên đã có và các đệ tử đắc đạo khác họp lại, để cho họ ở bên cạnh chúng đệ tử ở cõi Phật A-súc. Số ấy gấp trăm ngàn, vạn, ức cũng không thể sánh được. Nhưng chư Phật thuyết về pháp môn giải thoát thì không khác.

Lúc bấy giờ Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Theo lời Đấng Thiên Trung Thiên đã dạy, như những gì con đã biết, con nghĩ cõi Phật ấy phải là cõi A-la-hán, không phải là cõi của hàng phàm phu. Vì sao? Vì quá nhiều có vị A-la-hán.

Đức Phật dạy:

–Đúng thế, Xá-lợi-phất! Những người đã đoạn tận sinh tử, chứng quả A-la-hán ở cõi Phật A-súc rất nhiều. Hàng tinh tú có trong tam thiên đại thiên thế giới không thể đếm được, cũng không thể biết là bao nhiêu. Mỗi khi Đức Phật A-súc thuyết pháp, người đắc quả A-la-hán cũng không thể tính đếm được.

Như thế, Xá-lợi-phất! Mỗi một lần hội họp không thể tính được số người đắc quả A-la-hán. Tinh tú trong tam thiên đại thiên thế giới có thể tính biết được, nhưng chư Thiên, nhân dân trong cõi Phật A-súc dùng Thiên nhãn quang minh hay tích lũy cội đức đầy trong tam thiên đại thiên thế giới cõi Phật A-súc mới biết các nhân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dân thiện nam, thiện nữ ngày đêm vãng sinh đến chỗ Phật A-súc. Nếu có người nghe pháp kinh và đức hiệu Phật, nghe xong liền thọ trì đọc tụng.

Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ đời trước đã từng thấy, nghe thuở xưa khi Phật A-súc cầu đạo Bồ-tát. Vì sao? Vì nếu có người nghe thuyết pháp, kinh và đức hiệu này liền sinh ra chánh tín, vì đó là pháp kinh và đức hiệu của Phật A-súc. Khắp cả mười phương thế giới cõi Phật, những người cầu đạo Bồ-tát, cầu đạo Thanh văn đều thọ trì, đọc tụng và thuyết kinh này. Các Đại Bồ-tát trụ trong A-đuy-việt trí và Bồ-tát khác ở trong cõi Phật khác cũng thuyết về chỗ kết nguyện của Phật A-súc. Những vị sinh vào cõi nước của Đức Phật A-súc, khi vừa sinh nơi phương Đông, phương Nam, phương Tây, phương Bắc, phương Trên, phương Dưới và các phương khác đều như vậy. Người cầu đạo Bồ-tát ở tất cả cõi Phật đều lãnh thọ pháp kinh và đức hiệu, đọc tụng, thọ trì, diễn thuyết kinh này. Người đó an trụ nơi Đại Bồ-tát A-đuy-việt trí. Lại có người thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân. Ngoài ra các Bồ-tát khác cũng vậy. Họ thuyết về hạnh nguyện của Đức Phật A-súc và sinh vào cõi Phật đó. Khi vừa mới sinh ra trụ nơi thế giới A-tỳ-la-đề của Phật A-súc.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ánh sáng chiếu rọi khắp mười phương, nơi những người cầu đạo Bồ-tát. Nếu có thiện nam, thiện nữ đọc tụng pháp, kinh và đức hiệu của Phật A-súc, nghe xong liền thọ trì, đọc tụng, nguyện sinh vào cõi Phật A-súc. Khi người đó lâm chung, Đức Phật A-súc liền nghĩ ngay đến người đó. Vì sao? Vì đôi khi bị ma nghiệp che phủ sẽ làm cho người ấy thay đổi bản nguyện. Vì thế mà Như Lai nghĩ ngay đến họ, làm cho thiện nam, thiện nữ ấy không gặp sự thoái chuyển, sẽ đắc thành sở nguyện và đạo Vô thượng chánh chân. Nếu người đó gặp nhân duyên khác, không thể có sự quấy nhiễu, làm hại được, như đao, lửa, nước độc cũng không làm hại được; hoặc có kẻ hành hung cũng không thể đến được, cũng không sợ hàng Nhân phi nhân. Người đó được nhiều sự ủng hộ như thế nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc.

Này Xá-lợi-phất! Ví như cung điện mặt trời từ xa soi chiếu khắp thiên hạ, cõi Phật A-súc từ xa soi chiếu khắp các thế giới khác,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nơi Đại Bồ-tát ở cũng như thế.

Ví như vị Tỳ-kheo được Thiên nhãn, trông thấy ánh sáng của màu sắc từ xa. Như thế, này Xá-lợi-phất! Đức Phật A-súc từ xa trông thấy các Đại Bồ-tát ở các thế giới, phương khác, thấy cả hình thể, nhan sắc của họ.

Ví như vị Tỳ-kheo có thần thông, từ xa biết được ý nghĩ của người khác. Xá-lợi-phất, Đức Phật A-súc biết được ý nghĩ của các Đại Bồ-tát ở thế giới phương khác.

Ví như vị Tỳ-kheo có thần thông, từ xa dùng thiên nhĩ nghe được âm thanh. Như thế, này Xá-lợi-phất! Đức Phật A-súc từ xa vẫn nghe được lời nói của các Đại Bồ-tát ở thế giới phương khác và người sinh đến cõi ấy. Với thiện nam, thiện nữ này, Phật A-súc biết cả dòng dõi và họ tên của họ. Nếu có người thọ trì, đọc tụng pháp, kinh và đức hiệu này vì người đó muốn gặp Phật A-súc, nên biết người này khi lâm chung, Đức Phật A-súc hiện thân cho người ấy.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Đấng Thiên Trung Thiên thật khó ai sánh bằng, chư Phật Thế Tôn đã phó chúc chân lý cho các Đại Bồ-tát. Vì sao? Vì các Đại Bồ-tát là người chí thành lãnh thọ và lãnh thọ cho tất cả chúng sinh. Ví như Chuyển luân vương có một, hai, ba, bốn, năm, mười, hai mươi... không thể tính hết các kho lương thực, trong đó chứa lúa, gạo, đại mạch, tiểu mạch và các loại ngũ cốc. Khi có ngũ cốc quý mới xuất hiện ra ngũ cốc bình thường.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Bồ-tát được Như Lai thọ ký xong, khi Đại Bồ-tát chưa thành tựu Bạc Giác ngộ cao tột, ví như ngũ cốc quý. Bồ-tát đã thành tựu đạo Tối chánh giác, Vô thượng chánh chân, liền an ổn thuyết pháp, ví như ngũ cốc tầm thường. Thế cho nên chư Phật, Thiên Trung Thiên chúc lụy chân lý cho các vị Đại Bồ-tát.

Xá-lợi-phất! Nếu có Đại Bồ-tát nghe kinh pháp và đức hiệu của Phật A-súc này, nghe xong liền đọc tụng, thọ trì. Tuy Bồ-tát đó không nguyện sinh vào cõi Phật A-súc, nên biết rằng vị Đại Bồ-tát ấy là Đấng A-đuy-việt trí. Nếu có vị Đại Bồ-tát thọ trì kinh pháp và đức hiệu của Phật A-súc, sau khi thọ trì, đọc tụng rồi đem giải nói

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kinh, pháp đó cho vô số trăm, ngàn, vạn, ức na-thuật người, khiến cho họ tích lũy cội đức. Cội đức của Bồ-tát tích lũy cũng như cội đức của Bồ-tát không thể tính đếm được. Vị Đại Bồ-tát ấy có nhiều công đức, chắc chắn sẽ an trụ nơi đạo Vô thượng chánh chân.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có Đại Bồ-tát muốn chóng thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, Chánh giác tối thượng, nên thọ trì pháp, kinh và đức hiệu này. Đã thọ trì, đọc tụng rồi, nên giải nói kinh đó cho vô số trăm, ngàn, vạn, ức, trăm ngàn người. Người đó nghĩ nhớ những điều đã giải nói, liền được trí tuệ tối thượng, tội lỗi người ấy liền dứt trừ. Do được trí tuệ lớn này mà tội ấy được chấm dứt. Người ấy tự dùng công đức này để chấm dứt con đường sinh tử.

Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ cầu đạo Thanh văn, nghe pháp, kinh và đức hiệu của Phật A-súc, hãy nên thọ trì, đọc tụng; sau khi thọ trì đọc tụng, đem kinh ấy giải thích cho tất cả mọi người được nghe, hiểu. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào thọ kinh, pháp này, nhờ công đức thọ trì kinh sẽ tự chứng quả A-la-hán.

Xá-lợi-phất! Có thiện nam, thiện nữ chuyên trì tụng, giảng thuyết đức hiệu, pháp, kinh này, người đó xả bỏ Đẳng chánh giác, nếu tự dùng công đức chứng quả A-la-hán.

Này Xá-lợi-phất! Kinh pháp và đức hiệu Phật A-súc không bao giờ đến tay người ngu si, mà nó sẽ đến tay bậc trí tuệ.

Xá-lợi-phất! Người thiện nam, thiện nữ nào mà được kinh pháp và đức hiệu đến tay họ là người ấy đã thấy được Đức Như Lai. Ví như tất cả các loại châu báu vô cùng quý giá lấy từ biển lớn. Thế nào, Xá-lợi-phất! Những châu báu vô giá lấy từ biển lớn sẽ đến tay ai đầu tiên?

Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Châu báu đó sẽ đến tay của quốc vương, thái tử và quần thần đầu tiên.

–Đúng thế! Này Xá-lợi-phất! Kinh pháp và đức hiệu của Đức Phật A-súc liền thọ trì, đọc tụng. Thọ trì, đọc tụng rồi, ngay khi chuyển tu sẽ thành tựu đạo Vô thượng chánh chân.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Đức hiệu và pháp, kinh của Phật A-súc, người đức mỏng trọn đời sẽ không được nghe để thọ trì, đọc tụng. Vì sao? Bạch Đấng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiên Trung Thiên! Vì những chúng sinh ấy không thể đạt đến A-duy-việt trí.

Đức Phật bảo Hiền giả Xá-lợi-phất:

–Thật đúng như vậy! Nếu có người thiện nam, thiện nữ nào đem vàng bạc đầy khắp thiên hạ để bố thí và phát nguyện: “Con nguyện đem công đức này khiến cho con được nghe pháp kinh và đức hiệu của Phật A-súc.” Người đức mỏng trọn đời không được nghe pháp, kinh này, cũng không được thọ trì, đọc tụng. Đại Bồ-tát nghe pháp, kinh và đức hiệu của Phật A-súc, thành tựu hạnh A-duy-việt trí. Nghe rồi thọ trì, đọc tụng, vì thế đạt được hạnh đạo Vô thượng chánh chân.

Này Xá-lợi-phất! Bạc Nhị sinh bồ xứ hay Tam sinh bồ xứ lên ngôi Đẳng chánh giác, người mong cầu đạo Thanh văn không thể sánh kịp. Nếu có người nghe kinh pháp và đức hiệu, thọ trì, đọc tụng, đem kinh pháp này giảng thuyết cho vô số người. Xá-lợi-phất! Ví như Chuyển luân vương do phước đức tự nhiên sinh bảy báu. Thuở xưa, Phật A-súc từng phát nguyện: “Ta sẽ thuyết kinh pháp và đức hiệu này, có Đại Bồ-tát nào thuyết pháp, kinh và đức hiệu, hoặc vị Bồ-tát đó nghe kinh này, người đó khi mới nghe cũng đạt đến cõi phước đức.”

Này Xá-lợi-phất! Kinh pháp và đức hiệu của Phật A-súc lúc trong hiện kiếp đã có chư Phật, Thiên Trung Thiên thuyết kinh này. Như thế khiến cho an định không giảm thiểu. Cũng như ta đã nói, nếu có Bồ-tát muốn thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân thì nên thọ trì kinh pháp và đức hiệu này. Thọ trì, đọc tụng và nên tuyên giảng khắp nơi. Nếu kinh pháp và đức hiệu này ở nơi thôn xóm, huyện, thành mà có thiện nam, thiện nữ nào đọc tụng, thọ trì thì vị Bồ-tát đó sẽ đem kinh này hộ trì cho các thôn, xóm, huyện, thành có người thọ trì kinh pháp và đức hiệu này. Những người đó đã trì tụng, lại xuất gia học đạo, xa lìa tội lỗi. Đại Bồ-tát nên làm cho người học đạo tại gia biết kinh pháp này. Vì sao? Vì người thiện nam, thiện nữ không thể hiểu rõ pháp kinh và đức hiệu này.

Này Xá-lợi-phất! Nếu ở cách xa xóm làng, thành thị mà có vị Đại Bồ-tát thực hành kinh này, ông nên đến chỗ thọ trì, đọc tụng,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giảng nói kinh này. Thiện nam, thiện nữ tuy không tụng kinh nhưng có quyển kinh cũng nên dạy họ cúng dường kinh. Phải giảng thuyết cúng dường kinh, hoặc người có kinh nên chép kinh này. Nếu giả sử người đó không có kinh này đem về chép, Bồ-tát liền đến nhà người đó chép kinh. Giả sử thiện nam hay thiện nữ nói: “Tự nằm chép kinh”, thì tự nằm chép kinh; hoặc nói kinh hành chép thì nên kinh hành chép kinh; hoặc nói đứng chép thì nên đứng chép kinh; hoặc nói ngồi chép thì nên ngồi chép kinh.

